

Národní obrození

Téma

Chtěli jsme si ukázat, že národní obrození není jenom nudná školní látka. A že kdyby tenkrát neproběhlo, tak se tu možná dneska nebavíme česky a celá naše minulost – od Cyrila a Metoděje přes Jana Husa až po bitvu na Bílé hoře, Jana Komenského atd. – je skoro zapomenutá.

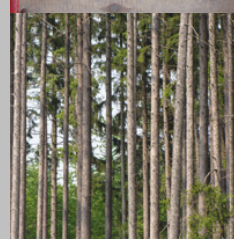
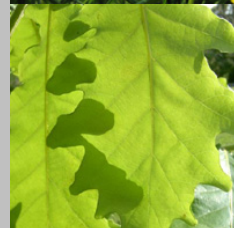
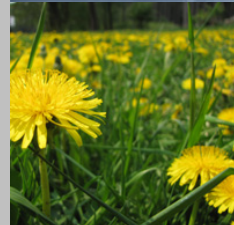
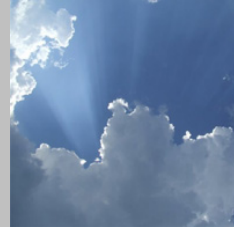
Průběh dobrodružství

Na kraji louky jsme našli sochu ženské postavy s urnou, v níž byly lístečky s přáními běžných občanů. Na jednom z nich se objevilo přiznání, že dotyčný zcizil sbírku, kterou vesničané vybrali na obnovu shořelého Národního divadla v Praze. Zároveň jsme získali Hlavateckou kroniku z doby národního obrození. Z ní jsme se dozvěděli, že onen zloděj byl lesním dělníkem, který poklad vložil pod náhrobní kámen svého kolegy Jana Hudce, jehož zabil padající strom. My jsme objevili jeho pomníček, pod nímž jsme našli tu ukradenou sbírku. Procházku národním obrozením jsme si rozdělili do čtyř etap, z nichž každá měla své vyvrcholení a svého patrona: věda – Křížík, písemnictví – Jungmann, divadlo – Tyl, obyčejný život – sedlák.

Patron dětem vždy pomohl nalézt součást dřevěného divadýlka, které je na závěr dovedlo do vyhnanické kapličky, v níž byly ukryty památeční zvonečky.

Koho jsme potkali

Křížík, Jungmann, Tyl, sedlák, Jan Hudec, lesní dělník.

Co jsme měli na táboře

Socha dívky. Mramorová socha zobrazovala sedící dívku, jejíž hlava se opírala o pravé koleno, u něhož také stála urna s poklopem. V urně byly lístečky se vzkazy dárců na obnovu Národního divadla.

Rozlišení družinek. Pruh látky v barvě družinky, který se nosil jako čelenka, kolem krku jako šátek či kravata nebo na zápěstí. Vedoucí měli proužky klasicky v černé barvě.

Bodování družinek. Zmenšené Národní divadlo s Hynaisovou oponou. Scénu tvořilo pár stromů z kartónu, tráva, potok a loutkový Vávra s kozou. V hledišti měla každá družinka svou výseč, kam se jí přišpendlovala sedátka v její barvě. Zároveň se postupně povytahovala Hynaisova opona.

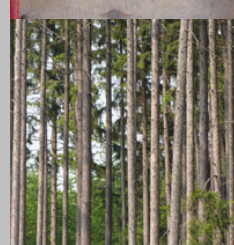
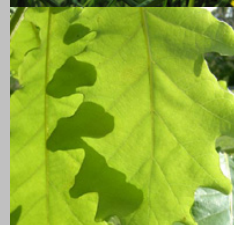
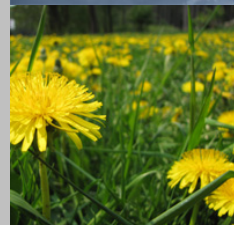
Hodnosti. Jmenovaly se sedlák, měšťan, šlechtic a král, příslušné obrázky se lepily do knížeček.

Mustř. Malé dřevěné divadýlko z březových větví. Do něj jsme postupně umisťovali předměty, k nimž nám dopomáhali patroni, nakonec jsme z toho vyvodili, že se máme vydat do vyhnanické kapličky.

Poklad. Truhlička s cennostmi, které posbírali vesničané coby příspěvek na obnovu Národního divadla – náramky, přívěsky, mince. Ležel pod náhrobním kamenem.

Náhrobní kámen. Kámen s vytesaným nápisem Jan Hudec a daty jeho narození a smrti. Našli jsme ho v lese, pod ním ležel poklad.

Vlajka. Hnědá divadelní maska na žlutém pozadí, představovala symbol ND a ztracené sbírky.

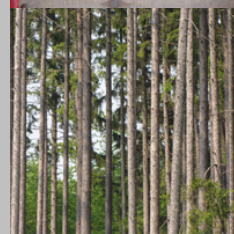
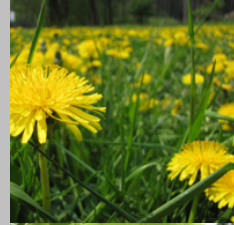
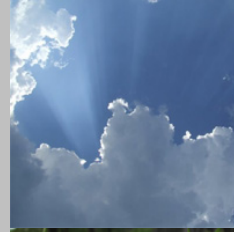

Tričko se znakem. Tričko s jedním typickým jihočeským stavením ve Vyhnanicích, na němž je datum 1841.

Závěrečný dar. Bílý zvoneček s nápisem Vyhnanice 1883 nalezený ve vyhnanické kapličce.

Vedoucí

HV	Olda Machač
ZHV	Zdeněk Svoboda
OV	Honza Karlos Karlík Ondra Mabrouk Škvor Eva Tootsie Zlámalová Jitka Kosa Kosíková Eva Kudla Čábelová
P	Martin Sluníčko Svoboda Martina Opina Hedbávná Eva Skočdoplová Petr Chůdy Chudoba
Hospodář	Martin Čárek Havel
Kuchař	Iva Svobodová
Zdravotnice	Alice Přenosilová

Názvy družinek a jejich členové

1. Vlastenci

(červená)

Martina Trojanová

Eva Pavlíková

Honza Mareš

Míra Mareš

Míša Spilková

Ondra Talaváňa

Hrobařici

(hnědá)

Vojta Havel

Lenka Zákoucká

Adam Stratílek

Martin Šimek

Simona Holubová

Tomáš Janík

Katka Žvejkačka Žváčková

Buditelé

(žlutá)

Martin Holub

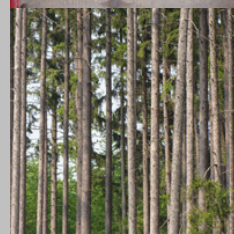
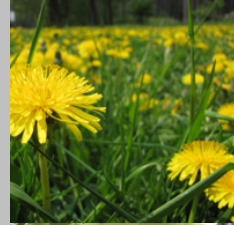
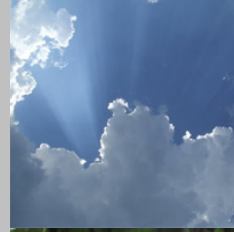
Kristýna Andršová

Tereza Štarmanová

Martin Hafner

Matěj Mareš

Ondra Pelikán

Křížkovci

(zelená)

Jirka Štollík Štolle

Pavel Tlustý

Madla Krčmářová

Klára Minaříková

Pepa Machač

Jitka Svobodová

Pavla Macháčová

Psohlavci

(šedivá)

Tomáš Sudži Suk

Elíza Dolejšová

Filip Kříž

Martina Bučková

Monika Jančaříková

Verča Janovská

6. Modrá opona

(modrá)

Vašek Němec

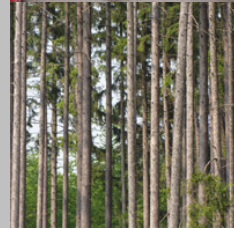
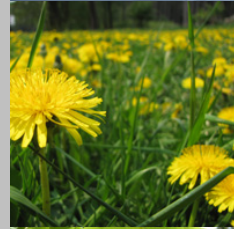
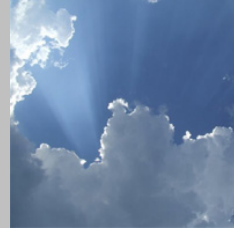
Gábina Kárníková

Galina Krylová

Veronika Grossová

Jára Němec

Slávek Alfonz Tichý

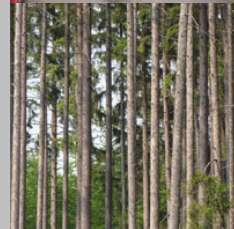
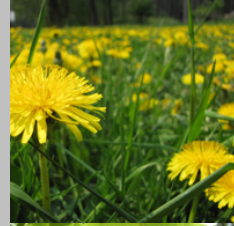
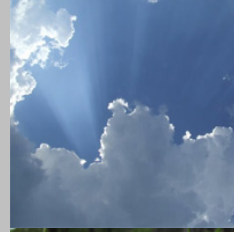

Zajímavosti

- Poprvé jsme uspořádali dva běhy, protože už nás bylo hodně vedoucích.
- Postavili jsme novou Alhambru.
- V Alhambře jsme měli klavír, který jsme sehnali za odvoz. Tahali jsme ho sice z pátého patra domu v Opletalově ulici, ale vyplatilo se.
- Proti táboru z roku 1997, kde jsme měli 64 dětí, jich letos bylo hodně málo – 31. Mohlo za to dělení běhů. Ale na druhou stranu to byla docela pohodička.
- Protože jsme se pohybovali v období Národního obrození, udělali jsme z Alhambry Národní divadlo. A položili jsme k němu i základní kámen. Dokonce jsme k tomu udělali i pompézní průvod.
- Vedoucí hráli na divadýlka Popelku, ale s dětmi v hlavních rolích. Adam Stratílek hrál prince a Martina Trojanová Popelku. Ta jezdila na skutečném koni.
- Svatebčany oddával Chůdy, brali se Martin Holub a Monča Jančaříková, Vojta Havel a Kristýna Andršová, Filip Kříž a Lenka Zákoucká, Mártý a Skočka

Pořadí jednotlivců

Kluci Vojta Havel, holky Simča Holubová

Hymna

V hor věnci leží český kraj

(hudba Martin Havel, text Jaroslav Vrchlický)

V hor věnci leží český kraj
jak pozlacená stará báj
duch borů temný zazní časem
lesk rosy hraje trávy klasem

Na na na

Jak z dálky vane lesů duch
to snad je českých srdcí vzduch
a rosa kam jen noha vkročí
to snad jsou slzy českých očí

Na na na

